

Sygn. akt V U 981/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2022 r.

**Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w następującym składzie:**

Przewodniczący: Sędzia Magdalena Marczyńska

Protokolant: st. sekr. sądowy Alicja Jesion

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2022 r. w Piotrkowie Trybunalskim

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku I. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o rentę rodzinną

na skutek odwołania I. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 5 października 2021 r. sygn.: (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 października 2021 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił wnioskodawczyni I. K. prawa do renty rodzinnej po mężu, M. K..

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wnioskodawczyni nie spełnia warunków wymienionych w art. 70 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Wnioskodawczyni odwołała się od ww. decyzji i wniosła o przyznanie renty rodzinnej. Wskazała, że organ rentowy nieprawidłowo zastosował art. 70 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Podniosła, że ukończyła 50 lat w dniu (...). Jej mąż zmarł w dniu (...) roku, czyli w roku (...). Stąd też, zdaniem wnioskodawczyni, 5 lat od jego śmierci upłynie z końcem 2021 roku. Dopiero z początkiem roku 2022 zasadne będzie twierdzenie, że upłynęło od śmierci jej męża 6 lat. Ponadto wnioskodawczyni wskazała, że odmowa przyznania renty rodzinnej jest sprzeczna z zasadami współżycia społecznego.

Organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawczyni I. K. urodziła się w dniu (...). W dniu 1 czerwca 1991 roku zawarła związek małżeński z M. K..

M. K. zmarł (...) roku.

(dowód: wniosek o rentę rodzinną k. 2-6, odpis skrócony aktu zgonu k. 10, odpis aktu małżeństwa k. 11 – w aktach rentowych)

Po śmierci męża wnioskodawczyni pozostała z małoletnią wówczas córką, N., urodzoną (...).

(dowód: odpis skrócony aktu urodzenia k. 14 – w aktach rentowych)

N. P., z domu K., uprawniona była do renty rodzinnej po zmarłym ojcu do dnia 31 stycznia 2022 roku (ew. kolejnych decyzji brak w aktach organu rentowego).

(dowód: decyzja z dnia 21 września 2021 roku bez nr karty – w aktach rentowych)

W dniu 12 sierpnia 2021 roku wnioskodawczyni złożyła wniosek o rentę rodzinną, w następstwie którego wydana została zaskarżona decyzja.

(dowód: wniosek k. 2-6, decyzja z dnia 5 października 2021 roku bez nr karty – w aktach rentowych)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadnione.

Zgodnie z art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2020 r. poz. 53 ze zm.), dalej jako ustawa, wdowa ma prawo do renty rodzinnej, jeżeli:

- 1) w chwili śmierci męża osiągnęła wiek 50 lat lub była niezdolna do pracy albo
- 2) wychowuje co najmniej jedno z dzieci, wnuków lub rodzeństwa uprawnione do renty rodzinnej po zmarłym mężu, które nie osiągnęło 16 lat, a jeżeli kształci się w szkole - 18 lat życia, lub jeżeli sprawuje pieczę nad dzieckiem całkowicie niezdolnym do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolnym do pracy, uprawnionym do renty rodzinnej.

Zgodnie z art. 70 ust. 2 tej ustawy prawo do renty rodzinnej nabywa również wdowa, która osiągnęła wiek 50 lat lub stała się niezdolna do pracy po śmierci męża, nie później jednak niż w ciągu 5 lat od jego śmierci lub od zaprzestania wychowywania osób wymienionych w ust. 1 pkt 2.

Wnioskodawczyni nie spełnia żadnego z warunków przyznania prawa do renty rodzinnej. Mianowicie wnioskodawczyni:

- w chwili śmierci męża nie osiągnęła 50 lat, ponieważ urodziła się w dniu (...), a jej mąż, M. K. zmarł (...) roku,
- w chwili śmierci męża nie była niezdolna do pracy,
- nie wychowuje dziecka uprawnionego do renty rodzinnej po zmarłym mężu, które nie osiągnęło 16 lat, a jeżeli kształci się w szkole - 18 lat życia, ponieważ dziecko wnioskodawczyni osiągnęły pełnoletniość,
- nie sprawuje pieczy nad dzieckiem całkowicie niezdolnym do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolnym do pracy, uprawnionym do renty rodzinnej,
- nie osiągnęła wieku 50 lat lub nie stała się niezdolna do pracy po śmierci męża, nie później jednak niż w ciągu 5 lat od jego śmierci lub od zaprzestania wychowywania osób wymienionych w ust. 1 pkt 2.

Co do ostatniej przesłanki, to należy wskazać, że wnioskodawczyni osiągnęła 50 lat w dniu (...) roku, a więc po upływie 5 lat od śmierci męża. Nie można uznać za zasadne stanowiska wnioskodawczyni, że okres 5 – letni należy liczyć od końca roku (...), ponieważ nie tak stanowi art. 70 ust. 2 ustawy.

Z kolei zaprzestanie wychowywania dziecka łączy się z osiągnięciem przez niego pełnoletności. Zgodnie bowiem z art. 92 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, dziecko pozostaje aż do pełnoletności pod władzą rodzicielską. Zaś pełnoletnim, zgodnie z art. 10 § 1 k.c. jest ten, kto ukończył lat osiemnaście. Istotne jest więc, czy wnioskodawczyni osiągnęła wiek 50 lat w ciągu 5 lat od zaprzestania wychowywania dzieci. Odpowiedź na to pytanie jest negatywna. Wnioskodawczyni ukończyła bowiem 50 lat w dniu (...) roku, zaś jej dziecko osiągnęło pełnoletność (...) roku.

Należy dodatkowo podnieść, że przepisy z zakresu ubezpieczeń społecznych są bezwzględnie obowiązujące i dla uzyskania prawa do świadczeń przewidzianych w ustawie o emeryturach i rentach z FUS należy spełnić konieczne, określone w tych przepisach przesłanki. Nadto nie jest możliwe przyznanie świadczenia przy uwzględnieniu zasad współżycia społecznego, na przykład z powodu trudnej sytuacji finansowej ubezpieczonego.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzeczono, jak w wyroku.